॥ ७९ ॥ तिर्यग्देहस्य तव कथं पवनात्मजत्वमिति शंकामपनयन्नाह ॥ माल्यवान्नामेति ॥ ८० ॥ गोकर्णं तदाख्यं ॥ दिष्टः शंबसादनाख्यासुरवधायाज्ञप्तः ॥ उद्धर न्नुद्धृतवान् अवधीदित्यर्थः ॥ भूतेपिलटःशतार्षः ॥ ८१ ॥ स्वेनैव उत्पत्तिकालप्रवृत्तेन कर्मणा पराक्रमेण ॥ ८२ ॥ भर्तुस्त्वद्भर्तूरामस्य नयिता नेता ॥ ८३ ॥ उपपन्नैर्वास्तवैः अभिज्ञानैरामलक्ष्मणचिह्नैः अधिगच्छति अध्यगच्छत् ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ अन्यथानेति ॥ मायाकपिर्नेत्यर्थः ॥ ८७ ॥ सर्वमुत्तरं सर्वं प्रत्युत्तरमा

प्राप्स्याम्यहमिदंदेवित्वद्दर्शनकृतंयशः ॥ राघवश्चमहावीर्यःक्षिप्रंत्वामभिपत्स्यते ॥ ७९ ॥ सपुत्रबांधवंहत्वारावणंराक्षसाधिपं ॥ माल्यवान्नामवैदेहिगिरीणामुत्तमोगिरिः॥ ८० ॥ ततोगच्छतिगोकर्णंपर्वतंकेसरीहरिः ॥ सचदेवर्षिभिर्दिष्टःपितामममहाकपिः॥ तीर्थेनदीपतेःपुण्येशंबसादनमुद्धरन्॥ ८१ ॥ यस्याहंहरिणःक्षेत्रेजातोवातेनमैथिलि ॥ हनूमानितिविख्यातोलोकेस्वेनैवकर्मणा ॥ ॥ ८२ ॥ विश्वासार्थंतुवैदेहिभर्तुरुक्तामयागुणाः॥ अचिरात्त्वामितोदेविराघवोनयिताध्रुवं ॥ ८३ ॥ एवंविश्वासितासीताहेतुभिःशो ककर्शिता ॥ उपपन्नैरभिज्ञानैर्दूतंतमधिगच्छति॥ ८४॥ अतुलंचगताहर्षंप्रहर्षेणतुजानकी॥ नेत्राभ्यांवक्रपक्ष्माभ्यांमुमोचानंदजं जलं॥ ८५ ॥ चारुतद्वदनंतस्यास्ताम्रशुक्लायतेक्षणं॥ अशोभतविशालाक्ष्याराहुमुक्तइवोडुराट् ॥ ८६ ॥ हनूमंतंकपिंव्यक्तंमन्यतेना न्यथेतिसा॥ अथोवाचहनूमांस्तामुत्तरंप्रियदर्शनां॥ ८७॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंसमाश्वसिहिमैथिलि॥ किंकरोमिकथंवातेरोचतेप्रति याम्यहं॥ ८८ ॥ हतेसुरेसंयतिशंबसादनेकपिप्रवीरेणमहर्षिचोदनात्॥ ततोस्मिवायुप्रभवोहिमैथिलिप्रभावतस्तत्प्रतिमश्चवानरः ॥ ८९ ॥

ख्यातमित्यन्वयः ॥ अथ सीतायै चिकीर्षितं पृच्छति ॥ किंकरोमीति ॥ वर्तमानसामीप्ये लटौ ॥ प्रतियामि प्रतियास्ये ॥ रामसमीपं किंकरोमि किं करिष्ये ॥ कथंवा रोचते चिकीर्षितमितिशेषः ॥ ८८ ॥ नहि रावणआत्मानं कथमपिकपिपुत्रइतिब्रूयादिति ज्ञापनपूर्वकं कपित्वनिश्चयाय पुनःस्वजन्मानुवादः ॥ हतेसुरइति ॥ ततः शंबसादनासुरवधप्रीतमहर्षेःप्रसादतइत्यर्थः ॥ तत्प्रतिमोवायुसदृशइत्यर्थः ॥ ८९ ॥